

El Greenpeace de les finances



Una de les entrades al Parlament Europeu, a Brussel·les.

Un vuitantena d'europarlamentaris de diverses tendències han fet una crida a impulsar Finance Watch, un 'lobby' que vol fer de contrapoder als nombrosos grups de pressió presents a Brussel·les que defensen els interessos del sector financer.

Ara fa tres anys, l'estiu del 2008, David Hammerstein mirava tranquil·lament un partit de futbol de l'Eurocopa en un bar de Brussel·les. De cop i volta, el cambrer va dur una gerra de cervesa ben fresca que l'eurodiputat –d'origen valencià– no havia demanat. Se la mirà amb certa desconfiança i, quan alçà els ulls, va veure com a l'altre costat de la barra un home movia la mà a tall de salutació. L'invitador no era un amic ni un company d'escó, sinó un lobbista de Telefonica, que Hammerstein havia conegut unes setmanes abans, quan començava a discutir-se el nou reglament sobre les tarifes de *roaming*. L'eurodiputat va deixar a un costat la beguda i va continuar mirant el partit.

L'incident és només una anècdota innocent en un territori tan propici

als tripijocs obscurs. Es calcula que a la capital comunitària hi ha la segona gran concentració de *lobbies* per metre quadrat del planeta, només darrere de Washington. Un estudi del Parlament Europeu comptava 15.000 llobbistes i 2.500 organitzacions amb representació a la capital belga. Daniel Guéguen, autor del document "European Lobbying", fa pujar la xifra fins a 100.000, si tenim en compte la gent que hi treballa a temps parcial. Grans multinacionals i sectors estratègics, primer; i organitzacions no governamentals i sindicats, després, han pres progressivament consciència de la importància que té Brussel·les a l'hora d'establir les línies mestres sobre les quals es dibuixaran després les legislacions a l'àmbit estatal. Aquí es legisla sobre un ventall de matèries que van des de l'ús dels transgènics a

Finance Watch vol fer pressió a Europa perquè “les finances estiguen al servei de la societat civil”

L'emissió de CO₂, passant per la composició dels consells d'administració de les empreses, el control de productes químics o els horaris laborals. Tothom qui tinga alguna cosa a dir sobre això vol ser-hi present. “Durant anys s’ha pensat que Brussel·les era una mena de refugi daurat, però resulta que és un centre per a fer política. Les grans multinacionals ja se n’han adonat i cal que els ciutadans també en prenguin consciència”, apunta l'eurodiputat d'Iniciativa-Verds, Raül Romeva.

La conseqüència és que pels corredors de la comissió i l'europarlament, hi ronden lobbistes que aconsellen, suggereixen i, sobretot, pressionen eurodiputats i funcionaris. Fins al punt que molts dels informes tècnics que fan servir són redactats des dels *lobbys*. “Hi ha lobbistes fins a la sopa. Hi ha una relació molt íntima entre funcionaris, diputats i lobbistes”, apunta Hammerstein.

Als sectors industrials tradicionals s’han afegit darrerament els grups de pressió procedents del món financer.

La preocupació arran de la possibilitat que Europa enduresca la regulació del negoci financer en represàlia per haver originat la crisi econòmica més greu des del crac del 29, ha portat l'empori bancari i d'intermediació a recórrer a les seues arts de persuasió a la capital comunitària. Hi ha 700 persones que s’hi dediquen i que han fet notar la influència, amb més èxit o no tant, quan l'europarlament ha hagut d'abordar qüestions com ara el nou sistema de supervisió financera, les assegurances d'impagament de deute (els CDS o *credit default swap*) o l'anomenada taxa Robin Hood. A cada intent regulador, han tret l'artilleria pesant per a fer-se sentir.

En vista de l'escomesa, un grup d'europarlamentaris han decidit de fer un pas endavant i han impulsat Finance Watch. Es tracta d'un *lobby* que vol “fer de contrapès dels grups de pressió a favor de la desregulació”, explica Thierry Philipponat, cap visible de la iniciativa. La justificació sembla indiscutible: quan es parla de medi o de sanitat, les ONG han

elaborat un discurs que aporta un punt de vista diferent del de les grans corporacions. Igualment, quan es tracta de les relacions laborals, la posició de les patronals és resposta des dels sindicats. En tots aquests casos, els eurodiputats disposen de punts de vista diferents per a prendre finalment una decisió. “Però quan es tracta de finances, només es fa present un dels punts de vista”, apunta Philipponat. Per això, Finance Watch aspira a congregat experts i analistes que, tot entrant en el joc del *lobby*, aporten arguments en forma d'estudis per a “fer que les finances estiguen al servei de la societat civil”. De moment, aquesta mena de Greenpeace de les finances, és en procés de gestació, si bé 200 diputats, entre europarlamentaris –com ara els catalans Oriol Junqueras i Raül Romeva– i membres de parlaments estatals hi han donat suport. “Seria millor que no existís cap mena de *lobby*, però en un escenari on tot és tan opac, Finance Watch pot aportar-hi transparència”, apunta Junqueras. Entre les entitats que hi consten com a fundadores, hi ha la Federació Europea d'Inversors, l'Organització Europea de Consumidors, la Confederació de Sindicats Europeus, Oxfam o Transparència Internacional.

Violeta Tena

Breus

Gas Natural i Critería Caixa, entre les millors del món

Les empreses catalanes Gas Natural i Critería Caixa es troben entre les deu millors companyies de l'estat espanyol, segons la llista que elabora anualment la revista *Forbes*. Gas Natural Fenosa ocupa la sisena posició en la classificació estatal i la 269 en el rànquing mundial, amb 26.300 milions de dòlars de vendes, 1.600 milions de dòlars de benefici, 59.500 milions en actius i 14.400 milions en valor de mercat. Critería Caixa, amb 8.500 milions de dòlars en vendes, 2.400 milions de benefici, 68.100 milions en actius i 23.400 en valors de mercat, és la se-



EL TEMPS
Les dues empreses catalanes apareixen al rànquing de *Forbes* de millors companyies.

tena empresa amb més poder a l'estat espanyol i ocupa el número 322 en la classificació mundial. El banc nord-americà JP Morgan Chase i el britànic HSBC són les millors firmes del món, segons la revista nord-americana.

El govern Camps amplia l'emissió de ‘bons patriòtics’

Les dificultats per a obtenir fons als mercats financers internacionals ha obligat la Generalitat Valenciana a recórrer novament a l'emissió dels anomenats *bons patriòtics* per tal de fer caixa. El govern valencià durà a terme dues emissions de bons per valor de 800 milions d'euros, una a un any i amb un interès del 4,25% i un altra a dos anys amb un interès del 4,75%. Amb aquesta emissió de deute, la Generalitat vol complir els terminis de pagament als proveïdors. L'operació és la quarta d'aquestes característiques des del mes d'octubre passat.